

Sygn. akt I ACz 606/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr.)
Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku **Inicjatorów Referendum w sprawie odwołania Wójta Gminy N. oraz Rady Gminy N. przed upływem kadencji**

z udziałem: **Wójta Gminy N. - S. K., B. T., B. G., H. G., D. H. (1), B. M., K. S., B. S., M. D., J. F., J. L., H. S.**

o wydanie zakazu publikowania nieprawdziwych informacji, nakazania ich sprostowania, przeproszenia i odszkodowania

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 23 marca 2012 r., sygn. akt I Ns 61/12

postanawia: zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd I Instancji oddalił wniosek Inicjatora Referendum, które działając przez swojego pełnomocnika, domagało się zakazu publikowania publikacji prasowych w postaci odezwy, apelu do mieszkańców Gminy N. zatytułowanego: „Szanowni Państwo, mieszkańcy Gminy N.sprostowanie publikacji w tygodnikach lokalnych (...) i (...) o następującej treści: „Sprostowanie apelu do mieszkańców Gminy N. dotyczącego referendum:

Nie są prawdą podane przez nas informacje na temat rzekomych pomysłów inicjatora referendum, że:

- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zaniechać budowy ośrodka zdrowia w J.,
- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zaniechać budowy nowej remizy strażackiej w B.,
- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zlikwidować centrum Kultury i Gminy N. w L.,
- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zlikwidować Szkołę Podstawową w J. i przenieść ją do W.,
- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zrezygnować z budowy nowych dróg asfaltowych i budowy chodników,

- Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zrezygnować z budowy mostów w B., D. i C.,

-Nieprawdą jest, że Inicjator Referendum chce zrezygnować z budowy wodociągów w D. - D. i P. - Z., czy nawet zrezygnować z zaplanowanych remontów budynków komunalnych w celu utrzymania Szkół w W. i W. jako publicznych (...). Nieprawdziwe są informacje opublikowane przez nas w prasie lokalnej tj. Gazecie (...)nr 767 z dnia 2-8 lutego 2012 r. str. nr 8, tygodniku N. nr 12 z dnia 1-7 lutego 2012 r. str. nr 6 oraz kserokopii oraz rozpowszechniane innymi drogami w odezwie, apelu zatytułowanym „Szanowni Państwo, mieszkańcy Gminy N.!”. Ponadto informujemy mieszkańców, że nikt z nas niżej podpisanych żadną z dróg nie uzyskał nigdy informacji na temat takowych pomysłów inicjatora referendum, a informacje zawarte w materiałach stanowiły pomówienie Inicjatora Referendum i były insynuacją.

Podpisano: S. K. wójt gminy N. i radni gminy N.: B. T., B. G., H. G., D. H. (2), B. M., K. S., B. S., M. D., J. F., J. L., H. S.."

Wniósł także o nakazanie przeproszenia Inicjatora referendum w formie pisemnej w tygodnikach lokalnych (Gazeta (...), N.) w formie artykułu, który pomawia Inicjatora referendum oraz na tych samych stronach o następującej treści:

„Niniejszym przepraszamy grupę Inicjatora Referendum w składzie: G. K., W. K., M. K., P. B., A. S., S. M., V. C., T. N., S. J., E. Ł., R. Z., G. B., U. T., R. K. za publikację i rozpowszechnienie pod ich adresem nieprawdziwych informacji dotyczących następujących rzekomych pomysłów tj. zaniechania budowy ośrodka zdrowia w J., zaniechania budowy nowej remizy strażackiej w B., zlikwidowania centrum Kultury i Gminy N. w L., zlikwidowania Szkoły Podstawowej w J. i przeniesienia jej do W., zrezygnowania z budowy nowych dróg asfaltowych i budowy chodników, zrezygnowania z budowy mostów w B., D. i C., zrezygnowania z budowy wodociągu w D.-D. i P.-Z., czy nawet zrezygnowania z zaplanowanych remontów budynków komunalnych w celu utrzymania Szkół w W. i W. jako publicznych. Informujemy, że podane przez nas informacje nie miały potwierdzenia w rzeczywistości i przepraszamy, ponieważ ośmieszyły i zdyskredytowały Inicjatora referendum w oczach mieszkańców Gminy i wyrządziły mu szkody. Podpisano: S. K. wójt gminy N. i radni gminy N.: B. T., B. G. H. G., D. H. (2), B. M., K. S., B. S., M. D., J. F., J. L., H. S..” Ponadto domagał się też zasądzenia odszkodowania w kwocie 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) na rzecz podmiotu, który jest grupą 14 obywateli w składzie: G. K., W. K., M. K., P. B., A. S., S. M., V. C., T. N., S. J., E. Ł., R. Z., G. B., U. T., R. K., którzy zgodnie z Ustawą o referendum lokalnym z dnia 15 września 2000 r. określili się jako Inicjator referendum.

W uzasadnieniu Sąd I Instancji wskazał, że publikacja wskazanych materiałów nastąpiła przed rozpoczęciem kampanii referendalnej a zatem nie ma zastosowania do niej ustawa o referendum lokalnym, a ponadto wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że mimo wydania odezwy przed kampanią referendalną jej skutki przenoszą się na okres kampanii referendalnej, to należy stwierdzić, iż wniosek Inicjatorów Referendum nie ma podstawy merytorycznej do jego uwzględnienia. Sąd I Instancji ocenia bowiem, że uczestniczy postępowania mieli pełne podstawy do twierdzenia, iż przeciwnicy likwidacji szkół na licznych zebraniach podnosili propozycję, aby za wszelką cenę utrzymać szkoły, nawet kosztem wstrzymania wielu inwestycji gminnych.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie wnieśli wnioskodawcy wnosząc o jego uchylenie oraz ponowne rozpatrzenie wniosku.

Skarżący nie zgadzają się z oceną Sądu I Instancji, że publikowany materiał nie jest związany z kampanią referendalną, skoro część osób mogła zapoznać się z nim już po dacie jej rozpoczęcia.

Nie zgadzają się także z Sądem I Instancji, że brak było podstaw do merytorycznego uwzględnienia wniosku.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnicy postępowania wnieśli o jego odrzucenie z uwagi na to, że termin 24 godzin upłynął w sobotę, która nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy.

Sąd Apelacyjny zważył:

Przed wszystkim wskazać należy, że zażalenie zostało wniesione w terminie.

Zgodnie bowiem z art. 1 ust.2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz.U. z dnia 20 października 2000 r. ze zmianami) w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy.

Art. 9 § 2 Kodeksu wyborczego stanowi natomiast, że jeżeli koniec terminu wykonania czynności określonej w kodeksie (w tym wniesienia odwołania do sądu – §1) przypada na sobotę albo dzień ustawowo wolny od pracy, termin ten upływa pierwszego roboczego dnia po tym dniu.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje jednak na uwzględnienie.

Wnioskodawca wnoszący o rozpoznanie sprawy w trybie ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym, aby uzyskać ochronę prawną przewidzianą w przepisie art. 35 cytowanej ustawy, musi wykazać, że rozpowszechnianie w formie plakatów, haseł, ulotek, wypowiedzi lub innych formach agitacji nieprawdziwych danych nastąpiło w związku z kampanią referendarską. Przepis art. 35 cytowanej ustawy został bowiem umieszczony w rozdziale 6 – kampania referendalna, a art. 29 ust.1 stanowi, że kampania ta rozpoczyna się z dniem podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego lub postanowienia komisarza wyborczego. Poza sporem jest w niniejszej sprawie, że kampania to rozpoczęła się w dniu 22 lutego 2012 r., gdyż z tą datą zapadło postanowienie o przeprowadzeniu referendum gminnego w sprawie odwołania Wójta Gminy N. oraz Rady Gminy N. przed upływem kadencji. Poza sporem jest także, gdyż wynika to z materiału dowodowego zaprezentowanego przez wnioskodawcę, że publikacje prasowe miały miejsce w dwóch lokalnych gazetach w dniach 1-7 lutego 2012 r. i 2 – 8 lutego 2012r. Także odezwę do mieszkańców Gminy wystosowano 6 lutego 2012 r., zaś doręczono je, co także wynika z materiału dowodowego przedstawionego przez wnioskodawcę, 16-17 lutego 2012 r. a zatem także przed datą rozpoczęcia kampanii.

Słusznie zatem Sąd I Instancji ocenił, że w niniejszej sprawie nie można stosować przepisów ustawy o referendum lokalnym.

Zarzuty wnioskodawcy, że część osób do których została skierowana odezwa mogła zapoznać się z nimi później, nie została w żaden sposób udowodniona przez wnioskodawcę a ponadto jest bez znaczenia. Przecież trudno także przesądzić kiedy z materiałem prasowym zapoznali się mieszkańcy Gminy.

Ponadto, co w sprawie jest również istotne, apel skierowany do mieszkańców Gminy przez Wójta i radnych – uczestników postępowania, nie nastąpił w czasie trwania kampanii referndalnej i nie jej dotyczył, czego wymaga treść art. art. 33 przedmiotowej ustawy.

Jest to zatem wystarczająca przesłanka do oddalenia wniosku a zatem poza zakresem kognicji Sądu Apelacyjnego pozostają dalsze merytoryczne zarzuty co do prawdziwości danych i informacji zawartych w ocenianym materiale.

Mając na rozwazde powyższe, jak i treść art. 397 § 2 k.p.c. i art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

mw